

อย่า..หน้ามืด

นำเสนอเมื่อ : 20 มิ.ย. 2552

กฎหมายนำเสนออน คือ ละครชีวิตจริง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ...วันหนึ่งเวลากลางวัน
จำเลยซึ่งเป็นข้าราชการปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่โรงเรียน
ได้กระทำชำเราและอนาจารเด็กนักเรียน ผู้เสียหาย (อายุ ๘ ปี)
อายุยังไม่เกินสิบสามปี ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
ของโรงเรียนดังกล่าว และเป็นศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแลของจำเลย
โดยจำเลยได้ลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้ว
แต่การกระทำไม่บรรลุผล เนื่องจากอวัยวะเพศของผู้เสียหายเล็ก
และจำเลยสำเร็จความใคร่เสียก่อน
อวัยวะเพศของจำเลยจึงไม่สามารถล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายได้

ชั้นพิจารณาของศาล จำเลยให้การปฏิเสธ และระหว่างพิจารณามารดาผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต

ศาลชั้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๗,๒๓๕ ประกอบมาตรา ๘๐ จำคุก ๘ ปี ขอให้ยื่นโทษ

จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืน

จำเลยฎีกาขอให้ยกฟ้อง หรือลดโทษ

ศาลฎีกาเห็นว่า...

เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงที่ศาลล่างได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงดังกล่าว และใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษไว้ชอบด้วยเหตุผลแล้ว

และไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของศาลล่าง
ฎีกาของจำเลยจึงไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา
ไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษา
มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่
๑๔๗๙/๒๕๕๒)

เรื่องนี้นำเสนอเพื่อเป็นอุทาหรณ์ หากยามใดเราพ่ายแพ้ใจตัวเอง
ยามนั้นชะตาชีวิตก็จะประสบกับความหายนะ ดังกรณีดังกล่าว
...จะได้ไม่หนามืด